

FOTO: CZECHTOURISM

→ k boudě Výrovka nebo na druhé straně rozhlednu na Žalý.

Horní stanice lanovky na Pláni je výborným výchozím bodem pro nenáročnou vyjížďku na běžkách. Pohodlně bez velkého stoupání se můžete vydat právě na Výrovku, odtud k bufetu Na rozcestí, na Liščí horu a potom se přes Rennerovky a Klínové boudy vrátit na Pláň.

Do silvestrovské nálady vás může pozvolna dostat pobrukování hlavní písně filmu Vrchni, prchni! od Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře Severní vítr. A až bude večer z obrazovky zpívat Anna K, tak vězte, že tato zpěvačka, jejíž vlastní jméno je Lucianna Krearová, se ve Špindlerově Mlýně narodila. ●

VÁCLAV TRACHTA

Po stopách Hanče a Vrbaty

Psát tip na výlet v zimních Krkonoších je nevděčné: dávno se tam smí jen po vhodných značených cestách, které každý zná a nikdy nevíte, zda v klimatických podmínkách zvoleného dne budete moci tam, kam jste si naplánovali. Popsaná trasa patří mezi „klasiku“, je třeba ji přizpůsobit upraveným stopám a – pokud se rozhodneme pro sjezd ze Špindlerovky „po svých“ (je možné také sjet autobusem), i informacím o konkrétním stavu zvolené cesty. S možnostmi občerstvení je to v Krkonoších zvláštní: zdánlivě chata na chatě a přitom až překvapivě dlouhé úseky, o nichž to neplatí.

Ze Špindlerova Mlýna stoupáme po červené k hotelu Harmony v Bedřichově, který vznikl v polovině 18. století kolem skelné huti. Pak už nás pohltí les a Vodovodní cestou stoupáme do Horních Míseček k významnému rozcestí značených cest u Jilemnické boudy (3,5). My se dál držíme červené, která opouští Masarykovu silnici směrem pod Medvědin (v zimě je schůdnější dojít po žluté až na něj a při tyčovém značení se

TIP NA VÝLET

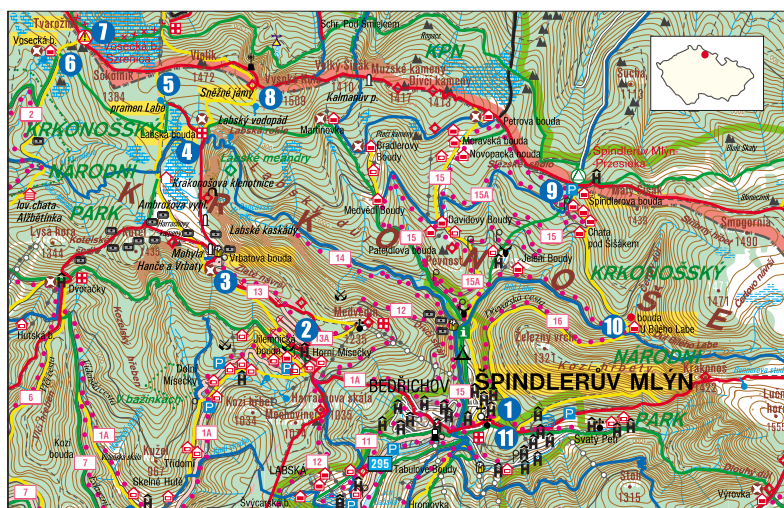

JANA
STRÁSKÉHO

k červené vrátit), ale za Šmídovou vyhlídkou se k silnici zase vrátí a stoupá na Zlaté návrší s Vrbatovou boudou (8) z roku 1964. Ocítáme se na Krkonoši, svorovém hřebetu tvořeném pěti vrcholy, z nichž nejznámější je právě Zlaté návrší. Najdeme zde mohylu Bohumila Hanče a Václava Vrbaty vybudovanou jako připomínku jejich tragické smrti při lyžařském závodě v březnu roku 1913. Dál stále po červené narazíme na Hančův pomník v místě, kde ho promrzlého nalezl Emerich Rath. Původní pomník z roku 1922 byl za války zničen a po ní obnoven. Následuje Ambrožova vyhlídka na hraně Pančavské jámy s výhledy do Labského dolu a dál na východní Krkonoše. Po okraji Pančavské louky dojedeme na Labskou boudu (10). Původní mnohokrát přestavovaná dřevěná bouda (z roku 1830) vyhořela v roce 1965 a po deseti letech byla nahrazena novou, jejíž architektura i provedení byly a jsou čistým diskusním tématem. Červená nás dovede k prameni Labe (11). Místo bylo naposledy upraveno v roce 1968 a doplněno kovovou deskou s erby měst,

jimiž řeka protéká. Odtud se dáme po zelené při tyčovém značení přes Labskou louku k Vosecké boudě (13,5), místo níž stál původně seník. Po žluté značce vystoupáme na Tvarožník (14) v hraničním hřebenu a vybereme si upravenou stopu doprava při státní hranici ke Sněžným jamám (17) a dál nad Martinovkou a opodál Petrovky ke Špindlerově boudě (23,5). Ke sjezdu zvolíme žlutou značku k boudě U Bílého Labe a dál žlutě značenou poněkud zdlouhavou Dřevařskou cestu, která nás dovede zpět do Špindlerova Mlýna (32).

Autor je místopředsedou Klubu českých turistů, bývalý ministr a premiér

MAPA: © KARTOGRAFIE PRAHA

TRASA: 1. Špindlerův Mlýn, náměstí – Č0402: 2. Jilemnická bouda (3,5) – 3. Vrbatova bouda (8) – 4. Labská bouda (10) – 5. pramen Labe (11) – Z4201: 6. Vosecká bouda (13,5) – Ž7307: 7. Tvarožník (14) – Č0401: 8. Sněžné jamy (17) – 9. Špindlerova bouda (23,5) – Ž7204: 10. bouda u Bílého Labe (27) – 11. Špindlerův Mlýn, nám. (32)

MAPA: Krkonoše, 1:50 000, edice KČT č.22